

Dorte Grenaa's 8. marts-tale

Taler

Dorte Grenaa
Medlem af Arbejderpartiet
Kommunisterne, APK

Dato

8. marts 2024

Sted

Osramhuset, Valhalsgade 4,
2200, København N

Arbejderkvinderne skal have magt

Jeg har et spørgsmål. Hvor blev ligelønnen af i de overenskomstforlig, der er lagt på bordet? Og hvorfor er det, at de forlig ikke dækker inflation og reallønstab for de lavtlønnede kvindefag, når det nu påstås at vi ser historiske lønforhøjelser?

Vi vil ikke blive ved med at skulle arbejde hurtigere, længere, i stadig flere år – presses ud hvor det ikke længere holder. Brænde vores lys i begge ender - til det brænder ud.

Vi vil ikke være så fleksible, at vi spændes ud til bristepunktet mellem at klare arbejde, uddannelse, familien, børn, og acceptere at det er prisen for at få del i løntillæg. Så opfordringen her og nu er – STEM NEJ til OK-forligene.

Arbejdsgiverne og fagtoppen fortæller os, at bag al den svære teknik i forligene, det er **der** alle godbidderne og lønforhøjelser ligger. Tro os, siger de. Underforstået, at kvinder hverken kan gennemskue og er kloge nok til at regne ud, at vi hverken kan stole eller tro på dem, eller tro på at det der står med småt skulle være til gavn for almindelige kvinder og arbejderkvinder.

Bliver et Nej til OK24 ikke op ad bakke? Jo, det er ingen tvivl om. Skulle vi så give op af den grund? Nej. For vi vil ikke bare overleve – vi vil leve. Et helt kvindeliv – ikke et halvt, ikke et forkrøblet af forholdene under kapitalismen, men et helt liv. Vi giver ikke op, bare fordi det er svært. For så havde vi aldrig stået her i dag – så kommer vi heller aldrig videre.

Mette Frederiksen og hendes krigsminister siger nu lige ud, at penge til velfærd

og en bedre offentlig sektor i stedet skal gå til militær og krig. Til en krigsøkonomi hvor de stigende NATO og krigsbudgetter betales med sociale nedskæringer. Er det det vi vil? Nej.

Magthaverne styrer mod krig, de er i krig, der føres imperialistiske krige mange steder i verden og også i Europa i Ukraine. Med den politik de fører, inklusiv den danske regering, kan en udvidet krig i Europa alt for hurtigt komme på tale. Er det **det** vi vil? Nej.

Vi siger – ingen kvinder, ingen mænd, ingen våben til imperialistisk krig. Vi går imod selve årsagen til krig – nemlig imperialismen, dens lovløse udbytning, udplyndring og ødelæggelse af liv.

Der er dem der siger, at hvis bare kvinderne, eller mødrene fra de krigsførende parter bestemte, ja, så ville der slet ikke være nogen krig. Er det rigtigt? Har de glemt, at vi lever i et klasse delt samfund. At det er ikke sønner og døtre fra de herskende klasser, der sendes til fronten. Har de glemt, at årsagerne til de imperialistiske krige ikke ligger i, at verdens ledere er gamle magtsyge højtbetalte, privilegerede mænd, men derimod i at hele terrorbanden, uanset køn, tilhører eller er særdeles velbetalt af et lille monopolborgerskab, der intet skyer og hvis hænder drypper af blod, for at bevare deres privilegier og rigdomme.

Men tænkt hvis det var arbejderklassen og arbejderklassens kvinder, der bestemte og havde magten i samfundet! Hvordan kunne vores liv og fremtid så ikke blive? Hvis det var arbejderklassens socialistiske stat, så ville man med afskaffelsen af den private ejendomsret til samfundsværdierne, ikke bare afskaffe udbytning af mennesker, men også den lænke der holder den dobbelte kvindeundertrykkelse og kvinders uligestilling fast. Så ville vi kunne prioritere social velfærd, sundhed, og uddannelse som noget af det vigtigste, bygge sygehuse og daginstitutioner i stedet for våbenfabrikker og amerikanske baser. Så ville kvindefagenes omsorgs- og service opgaver blive betragtet og værdsat som nogle af de vigtige samfundsopgaver.

Er det en umulig dagdrøm? Nej, den har vist sig holde i praksis med Oktoberrevolutionen i 1917, hvor kvindernes stilling tog det største kvantespring i historien, der nogensinde er set. Der blev gjort mange erfaringer som vi kan lære af og bygge videre på. Jeg kunne sige så meget mere om alt dette og det er vildt spændende, men må henvise til nogle af de materialer, der findes i

APK's bod, som jeg vil opfordre jer til at kigge på.

Palæstina. Det skal siges så klart som det overhovedet kan. Der er ingen israelsk - palæstinensisk konflikt. Der er en brutal grusom imperialistisk og israelsk krig og besættelse af Palæstina. Og den skal stoppes!

Det er topmålet af kynisk hykleri, når Lars Løkke Rasmussen og Biden vil kaste madpakker ned over Gaza, men ikke forhindre Israels folkemord i Palæstina forsætter.

Her på Kvindernes Internationale Kampdag står de palæstinensiske kvinders og folks utrolige modige kamp mod det zionistiske folkemord, besættelse og fordrivelse frem. Ikke kun fordi situationen er så akut skærpet, ikke kun fordi virkeligheden i de besatte områder er værre, end hvad vi kan fatte - skrigene, stanken, sulten og den larmende tavshed fra børn der ikke længere har kræfter til at græde.

Nej, fordi Palæstina er symbolet på kampen for livet, for friheden, for fremtiden for alle verdens undertrykte kvinder, arbejderklasse og folk. Symbolet på et folks kamp mod tilsyneladende uovervindelige imperialistmagter for et frit Palæstina, hvor de kan skabe og bestemme deres egen fremtid. Symbolet på et folks ret til at forsvare sig og gå til modstand mod en besættelsesmagt og symbolet på verdens kvinders og arbejderklasses fælles kamp mod imperialismen og internationale solidaritet.

Jeg vil slutte med nogle linjer fra en svensk palæstinasang skrevet for snart 50 år siden. Og som efter 7. oktober er blevet et verdenshit, der synges, danses, råbes, hvor folk samles i solidaritet og for at stoppe Israels folkemord.

Leve, leve, leve Palæstina
Leve, leve, leve Palæstina
Vi knuser zionismen
Befrier os fra imperialismen
Leve, leve, leve Palæstina
Leve socialismen
Leve, Leve, leve Palæstina

Kilde

Manuskript tilsendt af taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

8. marts-tale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/dorte-grenaas-8-marts-tale>